Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: ”Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831”, i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682847920.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Fra de 20 Reisende, der droge ud fra *Hamborg* vare vi alt sammensmeltede til 6; og sad nu Hjerte ved Hjerte i den store »Postkutsche«; vi dannede paa en Maade en Hjerter-Sex, i det her vare tre Hjerter paa hver Side. Det ene Hjerte, det vil da sige, med legemlig Fouteral og Tilbehør, var en ung Student fra Hamborg, fuld af Lune og Indfald; han fandt at vi just nu udgjorde en lille Familiekreds, og denne burde dog kjende sine Medlemmer indbyrdes. Vore Navne blev der ikke spurgt om, men vort Fædreland; hver fik Navn efter en mærkelig Mand eller Qvinde der, og saaledes udgjorde vi en Kreds af berømte Mennesker. Jeg hedte som Dansk *Thorvaldsen*; min Nabo, en ung Englænder, *Schakspeare*; Studenten selv kunde ikke være mindre end *Claudius*; men med vore tre Gjenboere kom han dog i nogen Forlegenhed, den ene var en attenaarig Pige, der fulgte med sin Onkel, en gammel Apotheker fra *Braunschweig* han nødtes tilsidst at kalde hende Frøken *Mumme* og Onkelen *Hendrik Løve*; men den sidste af Passagererne blev ganske anonym, eftersom vi ingen berømte Folk kunde finde i den ellers meget saltbringende By *Lyneborg*, hvor hun var fra. Hun blev altsaa Stedbarn, og det lod, som hun ofte var bleven behandlet saaledes, thi hun smilede ganske forunderlig veemodig, da vi ikke kunde optage hende med et Navn i Samfundet. Just herved kom jeg til at betragte hende nøiere; hun var henimod de 50, havde en bruun Hud og nogle Ar af Kopperne; men i det mørke Øie laae der noget interressant, noget dybt veemodigt, selv naar hun smilede. Vi hørte at hun holdt Skole for nogle unge Piger i *Luneborg*, levede stille der, i et lille Huus, og havde nu for første Gang, men kun paa nogle Dage, været i Hamborg. Jeg hørte hende næsten ikke tale et Ord den hele Vei, men hun smilede venligt af vort Spøg og saae ret saa godmodig glad paa den unge Pige, hver Gang denne hjerteligt loe af hvad der blev sagt.